

[Bertel Haarder.]

det synes vi mindst talt ikke lige er tidspunktet at komme med nu. Men jeg vil også spørge ministeren — jeg håber, hun har tid at høre efter — om det skulle forstås sådan, at regeringen i virkeligheden er tilhænger af dette forslag, og at man, hvis ikke det var kommet så sent, ville have sagt ja til det. Skulle ministerens bemærkninger fortolkes sådan? Der blev nemlig sagt fra ministerens side, at det var bedre end gældende lov. Ja, for hvem? For de unge, det er klart — og sådan kunne vi komme med mange dejlige lovforslag — men hvordan ville det egentlig gå for regeringens politik, hvis man gennemførte det? Kan man bare stå her og sige, at det ville vi mægtig gerne? Skal det underforstås, at det er på grund af venstre og andre partier, at man ikke kan få lov til det? Hvis det skal forstås sådan, synes jeg ærlig talt, at ministerens holdning bekræfter, at vi står over for en regering, som alene kan regere i kraft af, at oppositionen forhindrer den i at gennemføre dens forslag, for ellers ville landets økonomi bryde sammen. Jeg synes, vi skal have en uddybning af dette, også fordi der jo i septemberforliget står noget om nogle besparelser. De skal sandelig være store, hvis man også skal få råd til de par milliarder kroner, der her lægges op til at vi skal pumpe ud.

Eva Rothenborg (FP):

Det er jo ikke noget ukendt fænomen, at i særdeleshed DKP er overordentlig generøse med skatteydermidlerne og helst på et tidspunkt, hvor andre partier nødtvungent har måttet ændre f. eks. som nu her uddannelsesstøtten af nationaløkonomiske grunde. Men selvfølgelig er grundideen i forslaget meget positiv, forudsat at den er gennemførlig under de givne forhold, men det er og bliver en uansvarlig politik af DKP på billigste og nemmeste vis at søge at lukrere på de besparelsesbestrebelsers, der allerede er gennemført.

Eksempelvis griber § 3 ind i såvel den nylig gennemførte ungdomsydelse, hvilket bemærkningerne også giver udtryk for, som på EFG-området, hvor man netop nu forhandler om en omlægning eller ophævelse af godtgørelsesprincippet. Forslaget om oprettholdelsen af et stort administrationsapparat

under kapitel 2 må også siges at være fremsat på dårligst mulige tidspunkt, hvor der fra flere sider nu lyder meget stærke krav om en indskrænkning af administrationsapparatet. Desuden foreslås ankenævnet atter genoplivet og udbygget, hvilket også betyder en fordyrelse i forhold til det nuværende. Endvidere er § 10 farlig, fordi den kan blive en kilde til alvorlige kontroverser imellem forældre og børn eller væрге og myndling.

Hvad angår bemærkningerne, fæster jeg mig specielt ved bemærkningerne til § 13 og den forkastelse af ordene „i rimeligt omfang“, som den af DKP fremsatte ordlyd, „i fuldt omfang“, giver udtryk for. Sagen er, at en støtte i fuldt omfang kan give anledning til meget store skævheder, fordi dette omfang er stærkt varierende, hvilket alle ved.

Fremskridtspartiet mener, at lovforslaget forgriber sig på og foregriber en hel række andre forslag, hvis færdigbehandling overlapper dette her. Naturligvis vil vi gerne være med til en systematisk gennemgang af forslaget under et udvalgsarbejde og støtte de eventuelle forbedringer, der måtte være økonomisk og praktisk grundlag for. Vi finder dog, at DKP burde have været noget mere tilbageholdende med et så udgiftkrævende forslag som dette og på et tidspunkt som dette. Der kan man passende slutte med det gamle ord om, at „Man merkt die Absicht und wird . . .“, og så skal jeg for egen regning tilføje: ein Bisschen „verstimmt“.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre føler heller ikke, at vi har fået det endelige svar på området uddannelsesstøtte, men jeg tror, det er nødvendigt med en ret gennemgribende ændring af hele dette område, og jeg tror ikke, dette forslag er svaret.

Det bliver nok nødvendigt i forbindelse med de ændringer af uddannelsessystemet, vi står over for, at drøfte mulighederne for et nærmere samarbejde mellem uddannelse og erhvervsliv, sådan at man kan få en erfaringsudveksling under studiet. Men jeg erkender også, at det er meget vanskeligt at gennemføre i øjeblikket med den store arbejdsledsløshed. Selv om det er tilfældet, tror jeg